

projecte de restauració d'hàbitats degradats.

Ordenació Integral de la Serra DE MARIOLA

FOMENT DEL CARRASCAR i D'ESPÈCIES CADUCIFÒLIES enfront del pinar

La tria regularitzada per bosquets mitjançant clares selectives, pretén conduir les masses de pineda del parc cap a ambients forestals més heterogenis, afavorint individualment els millors peus i aïllant-los dels seus competidors, a fi d'obtenir grans arbres capaços de resistir incendis o amb gran capacitat de regeneració natural en el cas que aquests els afecten. D'aquesta manera es dona lloc a formacions més madures i estables.

El Parc Natural de la Serra de Mariola, situat a l'interior del nucli muntanyenc del nord de la província d'Alacant i sud de la de València, destaca entre les serres del territori valencià per posseir abundants fonts, importants plantes aromàtiques, extensos boscos i nombrosos masos. Aquest conjunt conforma un veritable senyal d'identitat dels seus habitants, qui històricament han aprofitat els recursos naturals que Mariola ofereix.

L'espai natural protegit posseeix prop de 17.000 ha, de les quals el 88% són de titularitat privada. Fruit de l'ús racional que dels recursos naturals han realitzat tradicionalment els propietaris dels masos que envolten a la serra, trobem hui la riquesa paisatgística i la biodiversitat que la caracteritzen.

El paisatge forestal de la serra, resultat del pas ancestral de carboners, llenyaters, productors de calç o pastors, que van fer de Mariola la seua manera de viure, ha derivat en l'extens matollar mediterrani i en les pinedes de repoblació actuals, a vegades degradats per greus incendis. Però la serra conserva encara bons exemples de la seua vegetació potencial com ho és el carrascar, i els importants redutes de bosc mixt i teixeres mediterrànies a l'ombria.

Amb la finalitat de potenciar els ecosistemes de més alt valor ecològic, amb especial atenció a la biodiversitat i a la multifuncionalitat dels boscos, i tornar així a la serra el seu màxim potencial ecològic, es van iniciar ja en 2009 les actuacions previstes en l'Ordenació Integral del parc natural, basada en l'anàlisi, el diagnòstic i la planificació de diferents actuacions per a tot el territori del parc. A partir d'aquesta Ordenació Integral es realitzen any rere any projectes com el de restauració d'hàbitats degradats.

Tria regularitzada per BOSQUETS

Gran part dels treballs van dirigits a la correcció del desenvolupament dels carrascars marcats per l'empremta del carboneig, a fi d'obrir-los pas quan es barregen amb el matoll i els pins.

RECUPERACIÓ DE PUNTS D'AIGUA MILLORA DE L'ALIMENTACIÓ: Sombres per a la fauna

L'existència de punts d'aigua superficial està directament relacionada amb l'augment de la biodiversitat, tant per la necessitat vital del recurs com per ser l'hàbitat de moltes espècies. Aquesta relació adquireix la màxima importància en els ecosistemes mediterranis. Per això es para especial atenció a la realització d'actuacions destinades a la recuperació d'antigues basses, alcavors, fonts, etc. Amb açò també s'aconsegueix la recuperació del notable patrimoni cultural immoble lligat a l'ús de l'aigua.

D'altra banda, la realització de sombres en xicotets cultius sense collita d'espècies com el blat, la veça o la civada, constitueixen en general una important font d'alimentació per a la fauna, especialment durant l'època de reproducció.

projecte de RESTAURACIÓ D'HÀBITATS DEGRADATS a la província d'Alacant

CONTROL DE PLAGUES:
Instal·lació de caixes niu per aus insectívores

REFUGIS PER A FAUNA:
Construcció de vedrunes

Les aus insectívores són grans aliades en el control de les poblacions d'insectes que poden derivar en plagues. Amb la instal·lació de caixes niu s'aconsegueix que un nombre més gran d'aus troben llocs on nidificar i poden alimentar-se en el seu entorn. Per un altre costat les vedrunes —construccions a base de troncs i pedres amb galeries comunicades en el seu interior— contribueixen a crear refugis que afavoreixen les poblacions minvades de conills, base de l'alimentació dels mamífers carnívors i de les aus rapinyaires.

RECUPERACIÓ DE BANCALS ENCLAVATS en terrenys forestals que conserven l'arbratge agrícola

Aquests antics bancals, generalment disposats en terrasses i que encara conserven part de l'arbratge agrícola, adquireixen gran importància ja que contribueixen a l'heterogeneïtat del paisatge, a l'alimentació de la fauna, i serveixen com a zones per a la defensa contra incendis forestals. Per això és important la seua recuperació, especialment per al manteniment del conjunt d'elements que dona estructura a aquest paisatge tan important i cada vegada més valorat des del punt de vista de la conservació.

L'òptima gestió de les formacions forestals garantirà la màxima recarrega dels aqüífers i els arbres més grans contribuiran a una regulació òptima dels cicles del carboni.

Tot el conjunt d'actuacions estan dirigides a què Mariola albergue un bosc de major qualitat, que proporcione als seus habitants els incomptables beneficis que la serra els ofereix.

